

2/2000 IRIZPENA

Baztertuak izateko arriskuan dauden pertsonak laneratzeko AUZOLAN Programa artikulatzen duen Dekretuaren proiektuari buruzkoa.

Bilbon, 2000ko urriaren 27an

I.- AURREKARIAK

Maiatzaren 18an, Justizia, Lan eta Gizarte Segurantzza Saileko idatzia sartu zen Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordera, eta hantxe, baztertuak izateko arriskua duten pertsonak laneratzeko AUZOLAN Egitaraua artikulatzen duen Dekretuaren Aurreproiektuari buruzko informazioa eskatzen zen, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearen ekainaren 27ko 9/1997 Legearen 3.1.a) artikuluan ezarritakoari eutsiz.

Dekretuaren Aurreproiektu horrek, gizarte kanporatzearen aurkako maiatzaren 22ko 12/1998 Legean, zeinen 2. artikuluan ezarri baitzen gizarte bazterketaren aurkako borrokarako tresnak Txertatze Hitzarmenak, Gizarteratzeko Gutxieneko Dirusarrera eta Gizarte Premientzako Laguntzak direla.

Berehalaxe bidali zitzairen Legearen Aurreproiektuaren kopia Kontseiluaren Osoko Bilkurako kide guztiei, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearen Funtzionamenduari buruzko Araudian ezarritakoaren arabera, egoki irizten zieten proposamenak eta aburuak igor zitzaizaten eta Batzorde Iraunkorrera edo zegokion Lan Batzordera eraman ahal izateko.

2000ko urriaren 4an batu zen lan bilkuran Gizarte Garapenerako Batzordea, Osoko Bilkuraren onespenerako jasoa izango zen Irizpen proposamena egiteko xedeaz, beraren onspena 2000ko xxxaren x(e)ko osoko bilkuran erabaki zelarik.

II.- EDUKIA

Baztertuak izateko arriskua duten pertsonak laneratzeko AUZOLAN Egitaraua artikulatzen duen Dekretu-Proiektuaren testuak honakoak dauzka: zioen adierazpena, hogeita lau artikulua, xedapen erantsia, xedapen iragankor bi eta hiru azken xedapen.

Zioen azalpena:

Gizarte bazterketaren aurkako 12/1998 Legean, bazterketa arriskua prebenitzeko eta bizimodu independentea aurrera eramateko behar besteko pertsona, gizarte edo ekonomi baliabiderik ez dutenak txertatzen laguntzeko beharrezkoak diren gizarte izaerako tresnak eta diru sariak arautzen dira. Lege horretan gizarte bazterketaren definizioa, gizarte eskubideak erabiltzeko ezintasuna edo ezgaitasuna da, beste eskubide batzuen artean lanerako eskubidea azpimarratuz, izan ere, neurri handi batean bazterketa egoerak gizabanakoek ekoizpen prozesuetan parte ez hartzetik edo hutsaren hurrengo partaidetza izatetik eratorriak baitira.

Esan beharra dago nabaria dela Gizarteratzeko Gutxieneko Dirusarreraren prestazioan onuradunik kronifikatuenean batzuek urte askotan lan merkatutik urrun iraun dutela. Horregatik, komenigarri gertatzen da pertsona hauei enplegurako aukera ematea, aldi baterako kontratu baten bidez eta lanaldi partzialerako bada ere. Hori guztia txertatze prozesuaren osagai gisako prestakuntza-prozesu batekin batera. Eusko Legebiltzarrak enpleguari eta gizarte bazterketari buruz hartutako ebazpenetako bat da hau ere, Eusko Jaurlaritzari laneratzeko egitarau mota hau abian jartzeko eskatuz.

Baztertuak izateko arriskuan dauden pertsonak lanean txertatzeko Auzolan egitaraua, Gizarteratzeko Gutxieneko Dirusarrerarako eskubidea dutenei, titular horrengandik independente elkarbizitzan diharduten ekonomi unitate bateko kideei eta urtarrilaren 11ko 1/2000 Dekretuan ezarritakora txertatzeko hitzarmena izenpetu duen eta baztertua izateko arriskuan dagoen beste edozein pertsonari, gizarte erabilgarritasuneko enplegua (eremu jakin batzuen barruan) eskaintzera zuzenduta dago, eta erakunde publikoek edo irabazizko asmorik ez duten erakunde pribatuek sustatzen dute.

Xedapenen corpusa:

1. artikulua Legearen xedea definitzen du, hauxe delarik: Eusko Jaurlaritzak, baztertuak izateko arriskuan dauden pertsonari, aldi baterako eta lanaldi partzialez, gizarte erabilgarritasuneko enplegurako aukera bat emateko, xedatu ahal izango dituen laguntzak arautzea. Gizartetik baztertua izateko arrisku-egoeratzat eta gizarte erabilgarritasuneko enplegutzat zer ulertzen den ere definitzen du.

2. artikulua laguntza hauen onuradunak diren entitateak adierazten ditu, irabazteko asmorik gabeko entitate publikoak edo pribatuak direnak, eta bete beharko dituzten betekizunak eta baldintzak ezartzen ditu.

3. artikulua dirulaguntza jaso dezaketen ekintzak zehazten ditu (prestakuntza, Laneratzeko Plan Pertsonala eta Enplegua Bilatzeko Teknikak eta lan kontratuak).

4. artikulua finantzatzen diren ekintzen hartzaile diren pertsonak bete behar dituzten betekizunak definitzen ditu, **5. artikulua** programa honetan partaide izateko pertsona hautagaiak aukeratzeko modua jasotzen du eta **6. artikulua** aukeratutako pertsonen konpromisoak eta eginbeharrak, eta betetzen ez direnean aplikagarri diren zehapen-neurriak zehazten ditu.

7. artikulua laguntzen lurralde-orekarako irizpide orokorra ezartzen du, bai eta proiektuen lehentasunerako jarraibideak ere, eta **8. artikulua** laguntzen zenbatekoa eta dirulaguntzen zenbatze-baremoa adierazten ditu.

9. artikulua laguntza hauei heltzeko eskabideak gauzatzeko modua eta eskatzen diren agiriak eta haiek aurkezteko epearen publizitatea adierazten ditu, **10. artikulua**, berriz, aurkezten diren proiektuen kudeaketaren eta ebazpenaren berri ematen du. **11. artikulua**, bere aldetik, aurkezten diren eskabideak ebazteko epeak jasotzen ditu.

12. artikulua Justizia, Lana eta Gizarte Segurantza Sailaren eta erakunde onuradunen artean, laguntzak aplikatzeko izenpetzen dituzten hitzarmenetan arautzen diren oinarriko alderdiak ezartzen ditu eta **13. artikulua** ordaintzeko era, dirulaguntzaren justifikazioa eta pagamendurako epeak arautzen ditu.

14. artikulua dekretu hau betetzeko baliabideen aurrekontuetako bitartekoak adierazten ditu eta **15. artikulua** dekretu honek eragiten dituen ekintzak hasteko eta betearzteko epeak finkatzen ditu.

16. artikulua, erakunde eskatzaileek zerga-obligazioak eta Gizarte Segurantzarekikoak betetzen dituztela egiaztatu behar dutela ezartzen du eta **17. artikulua** erakunde onuradunek egin beharreko partaide diren pertsonen egiaztapena arautzen du.

18. artikulua Justizia, Enplegu eta Gizarte Segurantza Sailaren eta Europako Gizarte Fondoaren babesa finkatzen du.

19. artikulua laguntzen erakunde onuradunek gauzatu beharreko berme erlazionalak eta egiaztokoak ezartzen ditu eta **20. artikulua** laguntza hauek beste dirulaguntza batzuekin duten bateragarritasuna definitzen du.

21. artikulua Justizia, Enplegu eta Gizarte Segurantza Sailak dirulaguntza jasotzen duten erakundeekin finkatuko dituen segimendu eta kontrolerako ekintzak adierazten ditu eta **22. artikulua** dirulaguntzaren aldaketarako baldintzak adierazten ditu.

23. artikulua, dekretu honetan finkatzen diren baldintzetako baten bat bete ezean, erakunde onuradunei aplika dakizkiekeen zigorrak ezartzen ditu eta **24. artikulua** kasu horietako itzultze-prozedura ebazten du.

Xedapen erantsiak, Prestakuntza eta Enplegurako Sozietate Publikoa den EGAILAN S.A.ak dirulaguntza jaso dezaketen ekintzen segimendu eta ebaluaketarako jarduerak gauzatu ahalko dituela finkatzen du.

Xedapen iragankorretatik lehenengoak eskabideak aurkezteko aurtengo epearen berri ematen du eta **Xedapen iragankorretatik bigarrenak** 500 milioi pezetako zenbatekoa ezartzen du 2000 urtean dekretu hau betetzeko (2001 urterako 790 milioi pezetako kreditu konpromisoarekin).

Xedapen indargabetzaile bakarrik, Lege honekiko, kontrako, kontraesaneko edo bateraezin gerta daitezten eta maila bereko edo baxuagoko diren xedapen guztiak baliogabetzen ditu.

Azken xedapenetatik lehenengoak dekretuak, administrazio prozedurarekiko duen erregimen eransgarria adierazten du eta **Azken xedapenetatik bigarrenak** Justizia, Enplegu eta Segurantzza Sailburua ahalduz du beraren garapenerako eta betearazpenerako beharrezko gerta litezkeen xedapenak hartzeko, eta **Azken xedapenetatik bigarrenak** Legea Euskal Herriko Agintaritzza Aldizkarian argitaratu eta hurrengo egunean jarriko dela indarrean finkatzen du.

III.- IRITZI OROKORRAK

Euskadiko EGABak era positiboan baloratzen ditu Egitasmo honek baztertuak izateko arriskuan dauden pertsonak lanean txertatzeko aurkeztzen dituen xedeak eta gure gizartean egoera latzagoa bizi duten pertsonen osatzen duten taldearekiko agertzen duen kezka.

1989an, Estatuan aitzindari izaki, EAeko txirotasunaren aurkako Egitasmo Integrala abian jarri zenetik, marjinazioaren aurkako borroka bi tresna funtsezkotan izan du oinarri, Gizarteratzeko Gutxieneko Dirusarrera eta Gizarte Premientzako Laguntzak.

Gizarte Bazterketaren aurkako Legeak, 1998ko ekainaren 9an indarrean sartua bera, beste tresna bat finkatu zuen, Txertatze Hitzarmenak hain zuzen, txertatzera eta bazterketa prebenitzera zuzenduak, izan ere dirulaguntzak ematea, gizarteratzea eta pertsonaren autonomia lortzeko beharrezkoa da, baina ez, ordea, nahikoa. Eskuartzeko lehendabiziko bi tresnak behar besteko dirusarrerak bermatzera zuzenduta dauden bitartean, hirugarren tresna honen helmuga baztertua dauden biztanleen egiazko integrazioa, pertsona, gizarte eta lan mailakoa, lortzea da, beraren garapena urria izan den arren.

Baina, 12/1998 legearen inguruan artikulatu diren arauen erabilgarritasuna eta, oro har, Gizarteratzeko Gutxieneko Errentetan oinarri izan duten tresnekin, gure ingurunean diru beharra dagoeneko egoeren arretari eta gizarte-bazterketaren aurkako borrokari eutsi dieten arauen erabilgarritasuna zalantzan jarriak izan dira Europako herri ezberdinetan 80ko hamarkadaren bigarren erdian ereduak sartu zenetik, eskuartzeko hirugarren maila (adiera hertsian gizarteratzea eta laneratzea dakartzana) ez da aurreikusitakoaren arabera, behar bezala garatu.

Hasiera batean, txirotasun eta gizarte-bazterketa egoeretan zeuden pertsonak gizarte babesik gabeko zaharrak edo minusbaliatuak, alfabetatugabeak, gutxiengo etnikoetakoak edo toxikomanoak baziren ere, azken urteotan, informazio gehiago eskuratzen doazen heinean, txirotasunaren mundura talde berriak lotzen direla ikus daiteke, gehien bat enplegua galdu dutenak edo egoera ezegonkorrean dirautenak, eskatzen dituzten betekizunak betetzen ez dituztela-eta, gizarte babeserako mekanismo ohikoek bere baitan hartzen ez dituzten pertsonak hain zuzen.

Horrela, merkatuan txertatzeak, bere horretan izaera absolutua duen balorea izateari uzten dio, eta ulertu behar da helburua ez dela edozein birtxertatzea, gizarte-duintasuna lortzen eta gizarte-hiritartzea berreskuratzen uzten duena baizik. Kontuan hartzeko alderdi horiek, Gizarteratzeko Gutxieneko Errenten sistema Gizarte eskubideen sistemaren multzoarekin estuago lotzera behartzen dute, horrela azken hori indartuz.

Dekretu-proiektuaren Zioen Adierazpenak, ondoren datorren testuan adierazten den bezala, txertatzearen irizpide absolutista eta baldintzarik gabea bereganatzen duela dirudi: *“Horregatik, komenigarri gertatzen da pertsona hauei enplegurako aukera ematea, aldi baterako kontratu baten bidez eta lanaldi partzialerako bada ere”*. Kontzepzio horrek, Gutxieneko Errenten sistema eta bazterrekoen arreta “txertatze derrigortu” baten ereduaren baitan sartzen ditu, adierazi diren arazoei irtenbide bat ematearekin inolako loturarik izan gabe.

Dekretu honek finkatzen duen gizarteratzea eta laneratzea dirulaguntza jaso dezaketen honako ekintza hauek uztartuz gauzatuko da: a) hasierako prestakuntza (3.1.a. art.), b) gizarte erabilgarritasuneko ekintzetarako lan-kontratua (3.1.b. art.), c) prestakuntza lagungarria (3.1.c. art.), d) prestakuntza okupazionala (3.2. art.) eta e) eskuratutako kompetentzien balantzea eta Laneratzeoko Egitasmo Pertsonalaren zehazpena.

Hala eta guztiz ere, Dekretu-Proiektu honen bidez lortu nahi den laneratzea, berez, bazterrekoa da, merkatutik ate eta duintzearen eskariei arrotz zaizkien baldintzetan. Gizarte eta pertsonen ohiturak berreskura daitezkeelako ikuspegitik soilik, berrezitzeko ikuspuntutik bakarrik eduki dezake justifikazioaren bat, nabaritzen zailak diren ondorioekin bada ere, kontuan hartuta zein talderi zuzenduta doan.

Prestakuntzarako ekintzak, benetan halakotzat hartuak izan daitezkeenak, bazterrekoak dira (3. artikulua 2. atala). Prestakuntzarako gainontzeko ekintzak beste ezer baino, birmoralizatzeko ekintzak direla dirudi (3.1. a eta c artikulua)

Egia esan, heziketa okupazionala taldeen homogeneotasuna eta tamaina bezalako antolakuntza-alderdiek baldintzatuta dago, 3.2) artikuluan honakoa ezartzen den bitartean: **“ahal den neurrian, proiektuek, kontratazio fasean gauzatuko duten gizarte erabilgarritasuneko enpleguarekin zerikusia duten kompetentzi ekintzak ere hartuko dituzte bere gain”**. Baldintza hauetan ez da indartzen heziketa-jardueren eginkizuna, arrazoi bi direla-eta, erabat ezinbesteko gertatzen diren arren:

- Baztertuta edo baztertuak izateko arriskuan daude taldeen okupabilitate-mailaren hobekuntza nekez gauzatuko delako koalifikazio-mailak hobetu ezean. GGDko jasotzaileen eskolatzeko-maila baxua kontuan hartuta (1990-92ko GGDko onuradunen Panel Azterketaren arabera, %83,2k lehen mailako edo maila baxuagoko ikasketak dituzte eta %16,6k ez dute ikasketarik edo alfabetatugabeak dira), heziketa jarduerak elementu garrantzitsua beharko lukete izan lan merkatuan txertatzea errazteko unean. Pertsona hauek heziketa batez hornitu ezean, arriskua dago Txirotasunaren aurkako Borrokaren Egitasmoaren III. maila berriro ere behar beste garatu gabe gera dadin, horrela, txertatzeko duen eraginkortasuna mugatuko delarik.
- Pertsona hauen kontratazioari estekatuta dagoelako hurrengo hau: **“bete gabe daudelarik edo arreta era eskasean jasotzen dutelarik, komunitatearen ongizatean ondorio izan dezaketen gizarte mailako beharrezanez babesa ematea”** (1.3. artikulua) eta **“ezin dutelako ohiko jardueretan aritu edo enplegua eskaintzen duen erakundearen ohiko zereginak gauzatzeko dauden langileak ordezkatu”** (3.1.b. artikulua); gauzak horrela, beraien lana laguntza hutsa baino harago joan liteke behar bezalako kalifikazioa baleukate. Gainera, bete gabe dauden gizarte izaera duten eta etorkizun hurbil batean aurreikus daitezkeen garapena duten ekintza-arloak direla kontuan hartuta, kalifikazioa duten profesionalen demanda, alor hauetan, talde hauentzako enplegu iturri bilaka liteke, beti ere behar bezalako kalifikazioa badute.

Gizarteratzea eta pertsonaren autobaieztapena ahalbidetuko dituen sarbidea lortzen duen laneratzea, Dekretu honetan, 6 hilabeterako kontratu batera murriztuta gertatzen da, lanaldi partzialez (astean 30 ordu) eta GGSarekiko proportzioan kalkulaturako ordainsariaz.

Enplegua sustatzera zuzenduta doazen egintza publikoak positiboak dira, baldin eta, sortzen den enplegua kalitatezkoa izatea eta ukituta dauden pertsonen lan baldintzei dagokienean, indarrean dagoen legeria betetzea oinarritzko baldintzat hartzen badira.

Euskadiko EGABaren aburuz, kontratuaren ezaugarriak kontuan hartuta, zaila dirudi helburu diren talde hauetako okupabilitate-hobekuntza eta laneratzea lortzeak eta nekez erdietsiko da, batik bat,

pairatzen duten gizartetiko bazterketa egoera gainditzea. Lan merkatuan era ezegonkor batean parte hartzeak txirotasun egoera arin dezake, baina soldata urriko behargin hauek ezin dute beraien gizarteetan normaltzat hartzen diren bizimoduetan parte hartu; hortaz, gizartetik baztertuta irauten dute.

Proposatzen den lanaldia, partziala izaki, aukera interesgarria izan liteke famili erantzukizunak dituztelarik, lana horiexekin bateratu behar dituztenentzat, baina horrek ez du egitarauan parte hartu nahi duten pertsona guztien kasua zertan izanik. Horregatik, lanaldi osorako kontratuaren aukera eman beharko litzaieke.

Kontratuaren iraupena, 6 hilabetekoa izaki, lan merkatutik urteetan eta urteetan urrunduta iraun izan duten taldeak gizarteratzea lortzeko gutxieneko epetzat hartu beharko litzateke ondoren zerrendatzen diren kariak aintzatetsita:

- Ez da, enpleguan jarraipena bermatuko luketen gizarte eta lan ohituren sorpena eta eskarmentua sorrarazteko behar bezain luzea. Txirotasunak, dirusarrera urriak, etxebizitza arloko gabeziak, zerbitzuetara heltzeko ezintasuna, kalifikazio eskasa eta beste hainbeste arazo dakartza berarekin, baina bai beste asko ere: isolamendua, kontaktuen galera, mesfidantza, autoestimarik eza, ezagutza eta esperientzien galera, eta nekez eskuratuko dira horiek guztiak 6 hilabetean. Ez dugu ahaztu behar jarduera ekonomikoetan parte hartzen ez denean, gizarte rolen eta kultur nortasunaren galerak gertatzen direla; areago, motibazioa galtzen da eta gizarte zerbitzuak erabiltzeko gaitasunik ere ez da izaten. Horregatik, talde hauei egoera horretatik irteteko benetako abagunea eman behar zaie.
- Langabeziatik lanbidera igarotzea pertsonak betetzen dituen zereginen berrantolaketa dakar (ordaindutako lanik ez izateak ez baitu esan nahi pertsona hori ezer egin gabe dagoenik eta ziur asko, etxeko martxarako ezinbestekoak diren zereginak beteko ditu). Antolatzekeo esfortzu hau kontratuaren iraupena dena dela egin beharra dago eta, horregatik, Auzolanen parte har lezaketen taldeetan harrera hobea izango luke iraupen luzeagoko kontratuak. Adierazitakoaz gain, kontuan hartu behar da dirusarrerak gehitzeko, egoera latzagoa bizi dutenen alde ematen diren irtenbideek ez dituztela elkarbizitzaren beste esparru batzuk (baloreak, jarrerak, usadioak, ohiturak, taldeak) desitxuratu behar, eta halaxe gertatzen bada, lortzen diren hobekuntzek konpentsatuko duten neurri batean izan beharko luke bederen.

Premisa hauetatik, aztertzen ari garen bezalako araudi batek birduintze eta gizarteratze ondorioak izan ditzan, honako aldaketa hauek sartu beharko litzuzke:

1. Prestakuntza eta lan jarduerak banatzea.
2. Prestakuntza-jarduerak lan jarduera baino arinagokoa izan behar du, lanbidean birkualifikatzeko, behar bezain luzea eta egitaraura bildutako beharrian pertsonaletara moldatua. Hala ere, ez dute gogoia itzaltzeko bezain luzeak gertatu behar.
3. Kontenplazten diren lan kontratuen iraupenak eta motek Langileen Estatutuari buruzko Legean finkatutakoak izan behar dute, Euskadiko Kooperatibei buruzko Legea (iraupen zehatzeko edo zehaztugabeko lan bazkideak) aldatzen duen ekainaren 29ko 1/2000 Legean finkatutako sozietate-figurak ere onartuta, eta Administrazioak, iraupenerako betekizun zenbait (lanaldi osorako kontratuetan 6 hilabeteko iraupena gutxienez eta lanaldi partzialekoetan dagokion ordu kopurua) batera gertatzen direla ulertzen duenean eman beharko da dirulaguntza.
4. Kontratuak, pertsonaren egoera dela zio, gomendagarria ez denetan salbu, lanaldi osorako izan beharko luke.
5. Sektorearen itunean ezarritakoa izan beharko du ordainsariak.
6. Dekretu-Proiektu honek gizarte ekintzen gainean adierazten duen iritziak bazterketa posizio batean kokatzen ditu ekonomiaren ikuspuntutik. Horregatik, baliteke prestakuntzarako jarduerak ia garrantzirik ez izatea profesiorako gaitasunaren ikuspuntutik begiratuta. Aitzitik,

gizarte-solidaritategaren eremua, potentzialtasun garrantzitsuak dituen ekonomi sektoretzat hartzerako beharra dago. Ikusi besterik ez dago, Eskandinaviako eta Europaren erdialdeko herriek eskulana bereganatzeko azaldu izan dituzten dimentsioak eta gaitasuna.

Azkenik, atentzioa eman nahi diogu, puntuetako askotan ulertzen erraza ez den hiztegi batez idatzitako Dekretu honetan erabili den hizkuntzari, are gehiago kasu askotan proiektu honi eutsi ahal izango lioketen pertsonak irakurri behar dutela kontuan hartzen badugu (“elkabitutzako ekonomi unitatea”, “talde prozedura” edo “bukaera konbentzionala” bezalako hitzak). Hortaz, atal batzuetan hizkuntza tekniko alde batera utzita, idazkera erabat erraz dadila iradokitzen dugu eta, agian derrigorrezkoa delako, hizkuntza teknikoaren ildotik jotzen bada, gehiago bati aurretik idatzitakoa argituko liokeen beste idazkera bat erants dadila.

Premisa hauekin, Euskadiko EGABak egitarau honek bere garapenerako batzen dituen xedeen eta tresnen berrorientabide sakona gauzatu behar dela uste du, eta egoki deritzo Dekretu-Proiektuaren testuari ondoren datozen berariazko oharbideak egiteari.

IV.- BERARIAZKO IRITZIAK

Dekretu-Proiektuaren 3. artikulua

Euskadiko EGABak dirulaguntza jaso dezaketen lan-kontratuak bete behar dituzten betekizunak finkatzen dituen artikulua honen 1.b) atalari zenbait oharbide egin behar dio.

Lehendabizikoa: kontratuen iraupena dela-eta, ezarrita dago hauek “**6 hilabeteko iraupena izango dutela lanaldi partzialez, astean 30 ordukoa, Prestakuntza Lagungarria, Laneratzeko Egitasmo Pertsonala eta Enplegua Bilatzeko Teknikak barne**”, Euskadiko EGABaren aburuz, kontratu hauek lan-kontratu iraunkorrak edo aldi baterakoak izan behar dute Langileen Estatutuari buruzko Legean edo, bestela, Euskadiko Kooperatibei buruzko Legea (iraupen zehatzeko edo zehaztugabeko lan bazkideak) aldatzen duen ekainaren 29ko 1/2000 Legean finkatutako sozietate-figurak, ezartzen den bezala, eta horien barruan, nahi izatera, dirulaguntzak emateko gutxieneko iraupena finkatu. Aurrekoaz gain, kontuan hartu behar da enplegua sustatzeko zergatirik gabeko aldi baterako kontratuak desagertuta daudela eta, hortaz, legez kanpokoak direla.

Bigarrena: hitzartutako lansariari dagokionean, kasu bakoitzean aplikagarria den itunaren arabera izan behar du, halakorik izanez gero, eta itun horrek, bere aplikazio eremuko enpresa eta enpresari guztiei eragingo die bereizketarik gabe, eta udala edo erakunde publikoa edo pribatua ere, lanaren ondorioetarako, beste enpresa bat edo beste enpresari bat izango dira. Itun propiorik edo sektorearenik ez dagoenetan soilik aplikatu ahal izango da lanbide arteko gutxieneko soldata.

Horrela, Euskadiko EGABarentzat zuzenbidearen arabera seguruago gertatuko litzateke Dekretua kontratatze baldintza duinak ezartzera, alderdiei bidezko deritzoten kontratu-mota erabilita, baldintza horiek betetzen utzita, eta lan-kostuak eta kontratu jakin batzuenak muga zehatz batzuetaraino diruz laguntzera mugatuko balitz.

Euskadiko EGABak artikulua honen 2) atalaren idazkera aldatzearekin ere egoki irizten dio, eta honen ordez “**Ahal den neurrian, proiektuek kontratazio fasean gauzatuko duten gizarte-erabilgarritasuneko enpleguarekin zerikusia duten profesio-kalifikaziorako ekintzak ere hartuko dituzte bere baitan**”, beste hau ezarriko luke: “**Proiektuek kontratazio fasean gauzatuko duten gizarte-erabilgarritasuneko enpleguarekin zerikusia duten profesio-kalifikaziorako ekintzak ere hartuko dituzte bere baitan**”.

Proiektu-Dekretuaren 7. artikulua

Artikulu honek, laguntzak esleitzeko, toki, eskualde eta lurraldeen eremuetan GGDen titular diren pertsonen banaketarekin bat datorren lurraldeen arteko oreka lortuko dela finkatzen du.

Euskadiko EGABaren iritziz, lurraldeen arteko oreka hori lortzea desiragarria izanik ere (eta, izatez, seguru aski GGDen titular kopuru handienak dituzten udalerriek, eskualdeek eta lurraldeek aurkeztuko dituzte laguntza-eskari gehien), GGD jasotzen dutenen eta laguntza-eskariaren arteko proportzioa lurraldeetan orekatua ez balitz, uko egin beharko litzaioke lurralde-orekaren irizpideari, interes handiena aurkezten duten proiektuen alde eta, horrela, GGD jasotzen duten asko daudeneko udalerrri, eskualde eta lurraldeetan proiektu gutxi aurkezten badira, soberan leudekeen baliabideak beste lurralde batzuetako proiektuak finantzatzeko erabil litezke.

Proiektu-Dekretuaren 10. artikulua

Euskadiko EGABak beharrezko deritza 1) puntuan, honen ordez, **‘izaera teknikoko batzorde ebaluatzailea, gutxienez lau teknikaririk osatua’** beste hau ezartzeari: **‘EAEn enplegu eta prestakuntza politiketan parte hartzeko erakundeetako organo egokiaren batzorde tekniko ordezkaria’**, eta 2. puntuan, esakune honen ordez, **“Enplegu eta Prestakuntza eta Gizarte Ongizateko zuzendarien baterako ebazpenaren bidez”**, beste hau ezartzeari: **“Enplegu eta Prestakuntza eta Gizarte Ongizateko zuzendarien baterako ebazpenaren bidez, aurreko batzordeak egiten duen txostena aztertu ondoren”**.

Dekretu-Proiektuaren xedapen iragankorretatik bigarrena

Euskadiko EGABarentzat, Dekretu honen helburuak betetzeko zenbatekoa gutxiegi da, nekez helduko baita GGD jasotzen dituztenen %10engana. 2000 urterako Auzolan egitaraua betetzeko aurrekontuetan ezarri diren 500 milioi pezetekin (3.005.061 euro), 1.572 pertsonari baino ezin zaie kontratua egin (pertsonako eta hilabeteko 53.010 pezetako kostua gertatzen baita, sei hilabeteko iraupenaz, eta hori hasierako prestakuntzaren eta Laneratzeko Egitasmo Pertsonalaren eta Enplegua Bilatzeko Tekniken kostua aintzat hartzeke).

V.- ONDORIOAK

Euskadiko EGABak jakinarazten du, kontsulta-organo honek burutu dituen oharbideak direla kausa, ez dituela egokitzen hartzen, baztertuak izateko arriskua duten pertsonak laneratzeko AUZOLAN Egitaraua artikulatzen duen Dekretu-Proiektuari dagokionean, Gobernu Kontseiluak aldeztatik egin dituen izapideak.

Bilbon, 2000ko urriaren 27an

Lehendakariaren O.I.
Rafael Puntonet del Río

Idazkari Nagusia
Manuel Aranburu Olaetxea